

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124232361
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124232361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX C., zastúpená: Občianske združenie OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 4.557,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 32Csp/55/2024 – 104 zo dňa 16.01.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I. napadnutého rozsudku) a rozhodol, že žalovanej proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II. napadnutého rozsudku).

1.1. V odôvodnení okresný súd uviedol, že v konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 01.05.2015 medzi D. E. C., a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, bol zo strany veriteľa poskytnutý žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Veriteľ poskytujúci úver v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania, čo vyplýva aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto je na predmetný právny vzťah potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z.. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, keď došlo k postúpeniu pohľadávky na inú osobu. Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu, odôvodňoval uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej so D. E. C., a.s.. Súd musel primárne skúmať, či žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, ktorú skutočnosť súd musí vždy prešetriť, a to aj bez námietky strany sporu.

1.2. Súd prvej inštancie podotkol, že sa primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či je žalobca aktívne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky voči žalovanej na základe uzatvorenej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne

postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo. Preskúvanie vecnej legitímácie je základnou súčasťou súdneho konania, súd sa preto zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu a pasívnou vecnou legitímáciou žalovanej. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu

o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 7.660,- Eur právnym predchodcom žalobcu žalovanej. Právny predchodca žalobcu bol v súlade s bodom 5. písm. b) zmluvy v prípade nesplácania úveru oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, poskytnutého žalovanej dňom 22.07.2021, o čom žalovanú informoval oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Z obsahu predmetného oznámenia však nevyplýva splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti predmetného úveru, a teda s ktorými, resp. s ktorou jednou splátkou bola žalovaná v omeškaní so zaplatením viac ako 90 dní. Žalobca súčasne so žalobou predložil listinu, označenú ako tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 31.05.2021, ktorou právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaná doteraz neuhradila svoje záväzky, plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 434,41 Eur (vrátane prísľušenstva), pričom vo výzve nie je uvedené, ktoré záväzky, t. j. splátky žalovaná neuhradila, kedy boli tieto splátky, resp. splátka splatné a odkedy je s ich zaplatením žalovaná v omeškaní. Okresný súd ďalej podotkol, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ z výzvy na predčasné splatenie úveru nie je zrejmé, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, je potrebné vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok ustanovených v § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. A nakoľko bola právnym predchodcom žalobcu banka, pristupujú k predchádzajúcej podmienke aj ďalšie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, definované v § 92 ods. 8 ZoB. Zároveň nie je úlohou súdu, aby si sám vytváral dedukcie o tom, kedy mohlo zo strany žalovanej dôjsť k splneniu podmienok na zosplatenie úveru, ustanovených zákonom. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa, adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi, s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na právo veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Táto výzva musí byť dostatočne určitá, a teda musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky má dôjsť k mimoriadnej splatnosti úveru. Predmetná výzva neobsahuje informáciu, s ktorou splátkou a za aké obdobie sa žalovaná dostala do omeškania. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak právny predchodca žalobcu nesplnil podmienky, za ktorých môže následne postupovať podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. nesplnil podmienky, za ktorých môže pristúpiť k zosplateniu celej úverovej pohľadávky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo platné, účinné a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spojitosti s § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022, rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoCsp/21/2024 zo dňa 21.08.2024, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 a Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024.

1.3. Okresný súd záverom uviedol, že keďže nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu tak nemohol platne postúpiť svoju pohľadávku, vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bez splnenia zákonných podmienok je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom, a takýto právny úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, možno s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uzavrieť, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný a súd preto jeho žalobu ako nedôvodnú, v celom rozsahu zamietol. Okresný súd sa tak v tomto smere stotožnil s procesnou obranou žalovanej.

1.4. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný, keďže súd žalobu zamietol. Žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to v rozsahu výroku I., ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol, ako aj v časti výroku II., ktorým súd žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, podal žalobca odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4.557,01 Eur, úrok 1.245,59 eur, úrok

z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.557,01 eur od 20.08.2021 do zaplatenia. Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Žalobca v odvolaní uviedol, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/62/2022, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/25/2021. S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/07 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 640/2014 zo dňa 01.04.2015 žalobca uviedol, že pri zosplatiťovacej výzve zákon jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Mal za to, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní vyššie uvedenou zásadou neriadil. Vo veci bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uhradiť dlžnú sumu s tým, že v opačnom prípade je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ku ktorej došlo dňa 22.07.2021, čo predchodca oznámil žalovanej spolu so zostatkom úveru vrátane príslušenstva. Z výpisu z účtu žalovanej bolo preukázané, že ku dňu vystavenia predžalobnej upomienky bola žalovaná preukázateľne v omeškani s úhradou troch splátok úveru.

2.2. Žalobca mal ďalej za to, že jeho právny predchodca postupoval plne v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keď úver predčasne zosplatiť dňa 22.07.2021, ako vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.04.2021, čo žalovaná ani nepoprela, t. j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky a za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti, zákon neukladá žiadne ďalšie podmienky, pokiaľ ide o formu, a teda neuvedenie splátky, pre ktorú k zosplateniu došlo, nemôže mať za následok neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila. Strany sporu ďalšie podania v odvolacom konaní neprodukovali.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu v celom rozsahu zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP vo výroku I., ako aj v závislom výroku II., t. j. výroku o práve na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásade sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7. Odvolací súd považoval za nevyhnutné reagovať na odvoláciu námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k neurčitosti výzvy predchodcu žalobcu pred zosplatnením podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a neurčitosti zosplatňujúcej výzvy podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré súd prvej inštancie posúdil ako neplatný právny úkon z dôvodu neurčitosti, nakoľko v nich absentovalo uvedenie splátky, s ktorou mala byť žalovaná viac ako tri mesiace v omeškaní.

8. Účelom právnej úpravy ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanom spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť po splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním z úhrady splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t. j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex offo vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a

§ 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1 – 450 – Komentár od Števec, M., Dulák, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu záveru.

9. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že zákon prísne stanovuje kritéria, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť

splnené kumulatívne. Z uvedeného tiež vyplýva, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatiť úver, v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka expressis verbis, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy. Odvolací súd zastáva právny názor, že požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia (výzvy), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenia práva na predčasne zosplatiť úver/dlh.

10. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 31.05.2021 označeným ako: „Tretia upomienka – pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že ku dňu 31.05.2021 eviduje pohľadávku po lehote splatnosti celkom 434,41 eur. Týmto podaním zároveň vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom.

Z predloženého súdneho spisu odvolací súd ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 22.07.2021 označeným ako: „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva a vyzval žalovanú, aby v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy zaplatila sumu 5252,42 eur.

11. Z konštrukcie tretej upomienky zo dňa 31.05.2021 a predmetnej výzvy zo dňa 22.07.2021 je zrejmé, že tieto neobsahujú identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanom spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Na základe uvedeného nemožno tretiu upomienku zo dňa 31.05.2021 ako aj výzvu zo dňa 22.07.2021 považovať za kvalifikované výzvy v zmysle požiadaviek vyslovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

12. Vzhľadom na uvedené (absencia kvalifikovanej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) krajský súd zastáva názor, že neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, čo má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a s tým spojený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

13. Pokiaľ žalobca poukazuje na opačné závery niektorých iných odvolacích súdov Slovenskej republiky, odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutia súdov rovnakej inštancie nie sú pre súd tej istej inštancie v tomto smere záväzné.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu pre určitosť právneho úkonu zosplatenia úveru vôbec nepostačuje, ak údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú (mimoriadnu) splatnosť vyvolala, možno vyvodiť z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere je potrebné si uvedomiť, že požiadavke určitosti zodpovedá konkrétnosť a jasnosť, a nie je úlohou spotrebiteľa (ani súdu) si tento podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať, či doslova po ňom pátrať.

15. Zároveň tak neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu, ktoré upravuje zákon v ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. kumulatívne, tzn. že pre platné postúpenie sa okrem toho, že veriteľ aj postupník musia byť veriteľa oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver (čo ako už bolo vyššie uvedené, bolo splnené), vyžaduje aj že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom končenej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti 20.04.2024 v čase postúpenia pohľadávky 08.06.2023 ešte nenastal a nebolo v konaní ani preukázané, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi F. F., a.s. a žalobcom zo dňa 08.06.2023 je tak v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedených dôvodov tak žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom voči žalovanej, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovanej zaplatenie predmetnej pohľadávky. Zároveň v tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cso/147/2017 (R 60/2016), kde najvyšší súd konštatoval, že „je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi“.

16. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t.j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanej, a preto potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

17. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v závislom výroku o práve na náhradu trov konania, žalobca v tejto časti zjavne založil svoje odvolanie len na tom, že považoval napadnutý rozsudok

v merite veci za vecne nesprávny, a preto napadol odvolaním aj v ňom závislý výrok o práve na náhradu trov konania. Inak žalobca neprodukoval žiadne odvolacie námietky, ktoré by mohli byť predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP tak vo výroku I., ako aj vo výroku II. ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ustanovenia § 262 ods. 1 a ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a vznikol jej tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej v súvislosti s odvolacím konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %. Odvolací súd tak žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline dňa 30. septembra 2025

JUDr. Roman Tichý
predseda senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu

JUDr. Vladimír Topořančík

člen senátu